

ὁποῦ εἶχεν κρυμμένα ὁ καθεὶς εἰς τὰς σπηλιάς. Τί νὰ ἐβλεπα; Καὶ τὸ πλεόν ἀνήμερον θηρίον ἔπρεπεν νὰ κινήθῃ εἰς συμπάθειαν, βλέπων γέροντας, παιδιά, <γυναῖκες> γράϊαις καὶ νέαις ξυπόλυταις, ἐνῶ ἦτον φορτωμένος <ἀπὸ εἰδίσημα-
τα> ὁ καθεὶς εἰς τὴν <πρὸς τὸν Βάλτον> φυγὴν μας, καὶ αὐτὸς καὶ τὰ ζῶα του.

Αὐτὴ ἡ πρᾶξις <τῶν Βαλτινῶν> ἐφύχρανεν τόσον τὸν Στορνάρην, ὥστε ἀναθεμάτισεν τὴν ὥραν ὁποῦ ἠθέλησεν νὰ μετατοπίσῃ τὸν λαόν.

— Ἰδοῦ, μ' ἔλεγεν, ἀδελφέ, ἰδοῦ, παιδί μου, ἰδοῦ μὲ ποίους <βοηθοὺς> ζη-
τοῦμεν ἐλευθερίαν, ἰδοῦ τί σύνδροφοι μὲ περιστοιχοῦν!). Μ' ἔλον τοῦτο, ὁ θεὸς
θέλει μὲ ἀξιώσει νὰ τοὺς ἐκδικηθῶ ὀγλήγορα.

Ἀπὸ τοὺς στρατιώτας <μας> ἐβεβαιώθημεν ἔπειτα ὅτι, ἐνῶ ἐδρισκόμασθον
εἰσέτι ἐκεῖ, μελέτησαν <οἱ Βαλτινοὶ> νὰ <μᾶς> δολοφονήσουν καὶ τοὺς δύο,
καὶ νὰ κάμουν <ἀκόμη> ὅ,τι δύνωνται ἔχοντες τὸ παλαιὸν πάθος, ὁποῦ τοὺς κυ-
νήγησαν, Κλέπταις ὄντες εἰς Ἀσπροπόταμον, ὁ πατὴρ του <Εὐθύμιος> καὶ ὁ
<πάππος του> Στορνάρης, καὶ τοὺς σκότωσαν. Πλὴν δὲν τοὺς ἔδωσεν χέρι <ἀπὸ
φόβου> μὴ ἀνακατωθούσιν), καὶ ἦτον αἰφανελλιαῖς των πλησίον, καὶ πάθουν <αὐ-
τοὶ> ὅ,τι μελετοῦσαν νὰ κάμουν, ἀπὸ ἡμᾶς.

Διὰ ὅλας αὐτὰς τὰς αἰτίας καὶ οἱ δύο <Στορνάρης καὶ Λιακατὰς> ἠθέλη-
σαν νὰ ἀλλάξουν πολιτικὴν ἐξωτερικῶς, πλὴν δὲν ἔδιδαν ἀφορμὴν πρῶτοι (527^ο).

Ἐμάθαμεν μὲ θλίψιν μας τὸν πόλεμον τοῦ Σκόδρα εἰς τὴν Καλιακούδα καὶ
τὸν χαλασμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, πλὴν λεπτομερῶς δὲν ἤξεύραμε πῶς καὶ τί⁴).

Ὁ Βελιάγας Γρεβενίτης⁵) ἦτον διωρισμένος ἀρχηγὸς τῶν Δερβενιῶν εἰς Τρίκ-
κλα⁶). εἶχεν μάθει τὴν εἰσοβολὴν μας, καὶ ἔλο ὑπόπτειεν ἀπὸ ἐχθροπραξίας
<ἐκ μέρους μας> ἡμεῖς περιφερόμασθον προφυλαγμένοι ἀπὸ τόπον εἰς τόπον,
διότι οὔτε δύναμιν ἱκανὴν πλέον εἶχαμεν νὰ <ἀντι> παραταχθούμεν, οὔτε τὰ
ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου⁷).

Οἱ Τούρκοι <κατὰ κανόνα> εἰς τὰς ἀδυναμίας των σιωποῦσαν, καὶ οὔτε φω-
νὴν ἀκουγες, <ἀλλὰ> μάλιστα περιποιήσεις εἰς τὴν λαὸν πληθὸς ἐπρόσφερον.

1) Συντρόφους ἔνοστοι τοὺς συναδέλφους του Ἀρματωλοῦς, ποῦ ἦτανε τριγύρω στὸ δικὸ
τοῦ Ἀρματωλικοῦ, Βαλτινοῦς, Ραδοβιταϊῶτες, Τσομερκιῶτες.

2) Ἀπὸ ὑποψία μήπως σκοτώσουν ἀθῶους Βαλτινοῦς, καὶ σκοτωθῶν ἀπὸ τοὺς ἰδίους.
Ἡ φορεσιὰ τῶν ἀντρῶν ἦταν ἡ ἴδια.

3) Θελήσανε νὰ προσκυνήσουν στοὺς Τούρκους, λοιπὸν τ' Ἀρματωλίκια τους ν' ἀλλά-
ξουν πολιτικὴν στάση ἐπισήμως (ἐξωτερικῶς), ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά δὲ θέλανε νὰ κά-
μουν αὐτοὶ πρῶτοι τὸ διάδημα.

4) Ἡ μάχη τῆς Καλιακούδας ἔγινε 28 Αὐγ. 1823. Ἡ θέσις εἶναι ὀχυρώτατη τὸ θουνὸ
ποῦ ἔχει αὐτὸ τ' ὄνομα βρίσκεται πολὺ πρὸ ν. ἀπὸ τὸ Καρπενσίον. Λοιπὸν ὁ Σκόντρα πασοῦς
προχωρεῖ ἀργὰ κατὰ τὸ Μεσολόγγι, ὅπου εἶναι ὁ τελικὸς σκοπὸς του.

5) Ἀγᾶς Ἀρβανίτης ἀπὸ τὰ Γρεβενά.

6) Ὁ Σουλταε Κόρτσας συνόδευε ὡς ἓνα σημεῖο τὸ Σκόντρα στὴν ἐκστρατεία του, καὶ
στὸ τόπο τοῦ γενικοῦ Ντερβέναγα τοῦ πασαλικοῦ μῆξε ἄλλος.

7) Λοιπὸν ἡ λέξις «εἰσοβολή» εἶναι ὑπερβολικὴ.

